

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: **S. M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o žalobě proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 6. 2. 2008, čj. MV-2591/VS-2008, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 12. 5. 2008, čj. 6 Ca 90/2008 - 18,

t a k t o :

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 12. 5. 2008, čj. 6 Ca 90/2008 - 18 **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále též „stěžovatel“) se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí ministra vnitra ze dne 6. 2. 2008, čj. MV-2591/VS-2008, kterým byl zamítnut jeho rozklad proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 30. 7. 2007, čj. OAM-366-6/TP-2007, jímž nebylo vyhověno jeho žádosti o povolení trvalého pobytu na území České republiky. Zároveň požádal o osvobození od soudních poplatků a navrhl, aby mu byl ustanoven zástupce z řad advokátů. Tuto svoji žádost odůvodnil nedostatkem finančních prostředků a nedostatečnou orientací v právním řádu České republiky.

K výzvě městského soudu předložil vyplněný formulář „potvrzení o osobních majetkových a výdělkových poměrech“ ve kterém především uvedl, že je zaměstnán u Družstva SERMAXSTAV jako předseda družstva, že nemá žádný jiný příjem, jeho čistý výdělek (dle potvrzení zaměstnavatele) za období od září do prosince činil 20 280 Kč (5070 Kč měsíčně) jeho manželka má průměrný měsíční výdělek 5445 Kč měsíčně (za

předcházející kalendářní čtvrtletí). Má vyživovací povinnost k dceři, narozené 26. 7. 1991, která s ním žije ve společné domácnosti a nemá vlastní příjem.

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 12. 5. 2008, čj. 6 Ca 90/2008 - 18 byly žádost žalobce o osvobození od soudních poplatků a návrh na ustanovení zástupce zamítnuty. Jak vyplývá z odůvodnění tohoto usnesení, městský soud dospěl k závěru, že žalobce nesplnil podmínky § 36 odst. 3 s. ř. s., neboť z uvedeného potvrzení je zřejmé, že má dostatečný příjem pro zaplacení soudního poplatku za žalobu ve výši 2000 Kč, aniž by bylo ohroženo uspokojení jeho nezbytných potřeb. Za této situace pak nebylo možné ani vyhovět žádosti žalobce o ustanovení zástupce, neboť nebyla splněna jedna ze dvou zákonných podmínek (které musí být splněny současně).

Proti tomuto usnesení podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost, která obsahuje i návrh na osvobození od soudních poplatků a ustanovení advokáta. Poté Městský soud v Praze předložil věc Nejvyššímu správnímu soudu. O této kasační stížnosti uvažil zdejší soud takto.

V první řadě je třeba uvést, že (jak bylo mj. vysloveno v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2007, čj. 1 Afs 65/2007 - 37), není třeba trvat na zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost, ani na zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o zamítnutí návrhu žalobce na osvobození od soudních poplatků. Proto ani městský soud znovu nerozhodoval o této, druhé žádosti a návrhu. Opětovné rozhodování o žádosti o osvobození od soudních poplatků a o návrhu na ustanovení zástupce žalobci by mohlo znamenat řetězení kasačních stížností, které by bylo na úkor urychleného rozhodnutí o první stížnosti.

V kasační stížnosti pod bodem II stěžovatel především jen obecně poukazuje na to, že dle jeho názoru nebyly splněny podmínky pro zamítnutí jeho žádosti. Je nutno však přihlídnout k celému obsahu této stížnosti mj. i k tomu, že stěžovatel, byť i v souvislosti s novým návrhem na ustanovení zástupce uvádí, že jeho finanční situace mu nedovoluje se nechat zastupovat advokátem a nemá ani dostatečné finanční prostředky k zaplacení soudních poplatků. Tyto námitky se tedy dotýkají právě závěrů, ze kterých vychází městský soud v napadeném usnesení.

Z potvrzení o osobních majetkových a výdělkových poměrech, z kterého vychází i Městský soud v Praze vyplývá, že průměrný měsíční výdělek stěžovatele a jeho manželky činil 10 515 Kč. Za situace, kdy ve společné domácnosti s nimi žije tehdy sedmnáctiletá dcera, údajně bez vlastního příjmu, nelze jen ze samotné výše tohoto příjmu dovodit, že stěžovatel má dostatečné prostředky pro vedení sporu, především pro zaplacení soudního poplatku. Městský soud se nezabýval otázkou nezbytných běžných výdajů, tj. vedle výdajů na stravu a ošacení i výši nákladů na bydlení, u tehdy nezletilé dcery pak – pokud např. není výdělečně činná proto, že studuje – nákladů na studium, nákladů na dopravu do místa zaměstnání či studia a pod. Protože samotný formulář uvedeného potvrzení takového údaje neobsahuje, měl být stěžovatel vyzván i k jejich prokázání. Napadené usnesení tedy vychází z neúplně zjištěného skutkového stavu. Proto byla kasační stížnost shledána důvodnou, usnesení Městského soudu v Praze ze dne 12. 5. 2008, čj. 6 Ca 90/2008 - 18 bylo zrušeno a věc byla vrácena tomu soudu k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). V něm,

vzhledem k odstupu času, bude třeba vyžádat od stěžovatele nové potvrzení o osobních majetkových a výdělkových poměrech a pokud i takto nově zjištěná výše příjmů nebude sama o sobě dostačující k závěru, že není dán důvod pro osvobození od soudních poplatků, i doložení výše nezbytných (obvyklých) výdajů, jak již bylo naznačeno.

Jelikož bylo po předložení věci Městským soudem v Praze přednostně rozhodnuto o kasační stížnosti, nebylo nutno samostatně rozhodovat o návrhu na přiznání odkladného účinku.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. srpna 2008

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu